

§ 139.

Den, som uden nærmeste Foresattes Tilladelse enten modtager nogen Gave af sine Undergivne eller sine Undermænd af samme Afdeling, uden at dog Gjerningen indbefattes under § 137 eller kan anses som Bestikkelse, eller laaner Penge af dem, skal, ligesom den, der benytter sin Stilling, til at formaa dem til at indgaa for sig andre Forbindligheder, som kunne være dem til Tab eller virke til Skade for det gjensidige Tjenesteforhold, eller indlader sig med dem i upassende, for Stillingens Anseelse skadelige Forbindelser, straffes med Fængsel i første Grad. Gjør en Officeer sig skyldig i nogen af de nævnte Handlinger i Forhold til Underofficerer eller menige Krigsmænd, eller en Underofficeer i Forhold til Menige, kan Straffen efter Omstændighederne og især i Gjentagelsestilfælde bestemmes for en Underofficeer til Bestillings Fortabelse, hvormed kan forbindes Fængselsstraf, og for en Officeer til Fængsel i anden Grad eller Embeds Fortabelse.

3de Kapitel.

Om saadanne Misbrug af den militære Magt eller Myndighed, som ikke angaa Forholdet mellem Overmænd og Undermænd.

§ 140.

Den Befalingsmand, som ulovlig og navnlig med Tilfidsættelse af Grundlovens § 89 anvender den under ham staaende væbnede Magt imod en Forsamling af Mennesker, skal straffes med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Befaler han Angreb med Vaaben imod Forsamlingen, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbejde i 3 Aar.

Har det været aabenbart, at han har været ubesojet til den væbnede Magts Anvendelse, og Nogen kommer til Skade eller omkommer, bliver det at undersøge, om disse Følger efter Omstændighederne bør tilregnes Befalingsmanden som forsættelige eller uagtsomme, og hvis i saa Tilfælde de borgerlige Love lede til større Straf for Følgerne, skal saadan Straf paalægges. Dgsaa bliver større Straf at idømme, naar samme er forskyldt paa Grund af det lovstridige Diemed.

§ 141.

Den Befalingsmand, som ikke standser med Fjendtlighederne, efter at han er underrettet om, at Fred eller Vaabenstilstand er afsluttet, eller uden høiere Befaling angriber med den ham underordnede væbnede Magt nogen forbunden eller anden venfskabeltg Krigsmagt, eller med samme falder ind paa en venfskabeltg Magts Territorium og der udover nogen Fjendtlighed, skal, naar det ikke sker til nødvendigt Forsvar, efter at han først selv er bleven angreben, anses med Embeds Fortabelse eller høiere Straf, der under særdeles skærpende Omstændigheder, og fornemmelig naar noget betydeligt Døde bliver Følge af Forbrydelsen, endog kan stige til Livsstraf.

§ 142.

Benytter Nogen et falsk Foregivende om militær Myndighed til at begaa en Forbrydelse, for hvilken han bliver at straffe efter de borgerlige Love, kommer dette ei alene i Betragtning ved Bestemmelsen af den efter disse Love forskyldte Straf, men denne kan endog,